

Uit een encycliek van de heilige Paus Johannes-Paulus II († 2005)*

De bisschop van Rome
is de bisschop van de Kerk die de sporen
van het martelaarschap van Petrus en Paulus
bewaart:
"Door een geheimvol plan van de Voorzienigheid
besluit Petrus zijn tocht
in de navolging van Jezus te Rome,
en het is in Rome
dat hij het grootste bewijs
van zijn liefde en trouw geeft.
Zo geeft ook Paulus, de Apostel van de heidenen,
zijn hoogste getuigenis in Rome.
Op deze wijze werd de Kerk van Rome
de Kerk van Petrus en Paulus"....
Als erfgenaam van de zending van Petrus ...
oefent de bisschop van Rome zijn ambt uit,
dat zijn oorsprong heeft
in de veelvormige barmhartigheid Gods.
Deze barmhartigheid bekeert de harten
en vervult hen met de kracht van de genade,
terwijl de leerling de bittere smaak
van zijn zwakheid en ellende ervaart.
Het gezag dat dit ambt eigen is
staat helemaal in dienst
van het barmhartige plan van God
en moet steeds in dit perspectief gezien worden.
Daaruit
wordt de volmacht van dit ambt verklaard.
Door zijn verbinding
met de drievoudige liefdesbekentenis van Petrus,
die met het drievoudige verraad overeenkomt,
weet zijn opvolger
dat hij een teken van barmhartigheid moet zijn.
Zijn dienst is een dienst van barmhartigheid,
geboren uit een daad van Christus' barmhartigheid.
Deze hele passage uit het Evangelie
moet voortdurend opnieuw gelezen worden
opdat de uitoefening van het Petrusambt
niets van haar geloofwaardigheid
en doorzichtigheid verliest.

* **Paus Johannes-Paulus II** Encycliek "Ut unum sint" § 90-93 (copyright Libreria Editrice Vaticana)
(bij Jh. 21,15-19)